

kommer med redegørelser, plus at vi fik nogle meget præcise ændringsforslagsbemærkninger.

Men vi kunne jo også stå i en situation efter næste valg, hvor vi fik en lang næse. Hvis vi fik skudt det her til side og man så kom med nogle ændringer på et tidspunkt, hvor der ikke var et flertal, der ville være med til at kigge ordentligt på det, kunne vi stå i en situation, hvor man i virkeligheden kom tilbage til, hvordan lovforslaget lå oprindeligt. Det er en politisk vurdering. Vi valgte at tage den fugl, vi havde i hånden, frem for de ti, der var på tæget.

Kl. 11.20

Men jeg synes i hvert tilfælde ikke, at hr. Jørgen Arbo-Bæhr kan tillade sig at komme med den beskrivelse af konsekvenserne for social- og sundhedsassistenten og hendes mulighed for at få erstatning.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg er ked af at måtte sige det, men fru Anne Baastrup blander flere ting sammen. Jeg snakker ikke om en eneste sag, der handler om, at man har en sygdom, hvor omfanget af den sygdom og den skade, man har lidt, først senere bliver erkendt. Mine eksempler gik udelukkende på, at folk kan være fuldstændig klar over skadens omfang, og hvad årsagen kan være til skaden, og alligevel kan der være situationer, hvor den slags sager når at blive forældet, før de bliver ført. Så det er to vidt forskellige historier.

Så forstår jeg altså ikke den logik, der hedder, at vi hellere må vedtage et eller andet nu, fordi vi ellers risikerer, at der kommer et flertal på et andet tidspunkt og vedtager noget, der er ringere. Det forkerte i den måde at tænke på er ikke bare, at man siger: O.k., så forsinker vi bare, at vi går mod bunden. Det helt forkerte er, at det forslag ikke på noget tidspunkt forhindrer, at et andet flertal kan lave noget andet på et andet tidspunkt. Det har vi set utallige eksempler på fra den her regerings side.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu står vi jo i den situation, at samtlige de partier, der sidder i Folketinget i dag, har givet håndslag på, at hvis vi ikke ved de her ændringsforslag får elimineret risikoen for, at der kan opstå sager af samme karakter som de der 334 sager, der har været i de 4 år, og som tilsammen fik en

erstatning i størrelsesordenen 100 mio. kr., så ser vi på hele forældelsesspørgsmålet en gang til. Hvis vi bare havde tvunget det til hjørnespark, havde vi intet haft, og hr. Jørgen Arbo-Bæhr ved lige så godt som jeg, at hvis Dansk Folkeparti får noget andet, kan de springe på det her punkt.

Derfor er det vigtigt, når vi nu rent faktisk har et flertal, at gennemføre nogle regler, som vi kan leve med, og som rent faktisk er det eneste konkrete, der er foreslået fra fagbevægelsen. For det andet var sådan noget: »Vi vil bare ikke have det«, og det kunne vi jo ikke bruge til noget.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

I virkelighedens verden er problemet, at der kan være lovovervågning, og der kan være alt muligt, hvor en lang række mennesker måske kommer i klemme eller måske ikke kommer i klemme. Men det er jo engang langt, langt ude i fremtiden, at man kan lave sådan en lovovervågning. Vi snakker om forældelse, og jeg vil bare sige, at den lovovervågning bliver forældet, inden fru Anne Baastrup får mulighed for at få rettet op på skaderne, hvis det viser sig, at der er skader.

Forestiller fru Anne Baastrup sig, at de 334 sager skal køre om, eller hvad? Det tror jeg ikke hun får Arbejdsskadestyrelsen med på. Så det der med at prøve at bevise, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert ud fra en idé om lovovervågning langt ude i fremtiden, holder altså ikke. Det er et problem, at man ikke på den måde kan lave loven om, og den her lov kan hverken laves om i morgen eller i overmorgen, i hvert fald hvis man vil bygge på erfaringer, for de erfaringer får vi først om mange år.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu skal vi ikke trættes, men jeg vil bare for en sikkerheds skyld sige – det var derfor, jeg tog ordet, for det skal ikke være usagt – at de beskrivelser, som hr. Jørgen Arbo-Bæhr er kommet med, ikke er beskrivelser af det, der fremover bliver gældende ret. Jeg forventer, at justitsministeren herefter tager ordet og beskriver, hvad det er, der rent faktisk står i de her ændringsforslag og i bemærkningerne, således at de, der i øvrigt følger den her forhandling, og de, der efterfølgende skal fortolke det, bruger flertallets fortolkning og ikke hr. Jørgen Arbo-Bæhrs forslag på at finde hår i suppen.

Kl. 11.25